

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/1091/2023/26212/BL

Katowice, 2. 12. 2024 r.

Decyzja

na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 572 ze zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Katarzyna Stebnicka

Robert Nowicki

po rozpatrzeniu odwołania Towarzystwa na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu, od decyzji Prezydenta Miasta Katowice z dnia 29 listopada 2023 r. nr 8/2023, nr 74/Ś/23, znak: KŚ-III.6220.18.2023.KM, KŚ-III.KW-01730/23 w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa i eksploatacja Ekologicznego Centrum Odzysku Energii w Rudzie Śląskiej”, zlokalizowanego w rejonie DTŚ i ul. Zabrzeńskiej (działki nr 273, 279, 280, 217/21, 218/21, 248/21 i 158/25) – szczegółowo ujętych w punktach I – V sentencji tej decyzji

na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2024 roku

o r z e k ł o

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji, działając jako organ wyznaczony orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Od decyzji tej odwołanie zostało złożone w terminie przez Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu i w treści tego odwołania nie zgodzono się z zapadłym orzeczeniem.

Odwołanie od tej decyzji zostało wniesione również przez Gminę Miasta Ruda Śląska, jednak postanowieniem ostatecznym z dnia 6 sierpnia 2024 r. o sygn. SKO.OS/41.9/571/2024/0/BL Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia tego odwołania.

Rozstrzygnięcie oparto na następujących podstawach.

W zakresie podstawy materialnoprawnej zastosowanie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 1112 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Na mocy art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wpłynął do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 21 grudnia 2018 r.

W dniu 24 września 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2019 r. Poz. 1712). Zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy zmieniającej, do spraw wszczętych i niezakończonych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Na podstawie art. 4 ust. 2 powołanej ustawy, do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W związku z powyższym zastosowanie w sprawie znajdują przepisy o treści dotychczasowej, za wyjątkiem art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d.

Następnie w dniu 16 października 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 r. Poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

W związku z powyższym zastosowanie w sprawie znajdują przepisy o treści dotychczasowej, z wyjątkiem art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1, art. 86 f ust. 2 i 4 oraz art. 86 f ust. 1, 2a i 8.

Planowane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane w Rudzie Śląskiej, w kwartale ul. 1 Maja, Drogowej Trasy Średnicowej (DTŚ), ul. Niedurnego oraz ul. gen. Hallera, na dz. nr: 273, 279, i 280 (k. m. 6, obręb 0001 Ruda). Oprócz zakładu na zakres inwestycji składać się będzie także infrastruktura towarzysząca, obejmująca m. in. drogę dojazdową, która będzie przebiegać przez wydzielone fragmenty dz. nr: 217/21, 218/21, 248/21 (k. m. 6, obręb 0001 Ruda) oraz dz. nr 158/25 (k. m. 6, obręb 0001 Ruda), na której nastąpi wpięcie do planowanej drogi lokalnej (łącznica z DTŚ).

Planowane przedsięwzięcie ma polegać na budowie zakładu, który składać się będzie z dwóch instalacji przetwarzania odpadów:

1. Instalacji termicznego przekształcania odpadów (ITPO) wyposażonej w jedną linię spalania, zasilaną paliwem z odpadów innych niż niebezpieczne: odpadów wydzielonych z odpadów komunalnych oraz wysuszonych osadów ściekowych (w różnych proporcjach). Wydajność nominalna ITPO wynosić będzie do 120 000 Mg/rok, czas pracy instalacji 8 000 h/rok, wydajność godzinowa do 15 Mg/h, wartość opałowa odpadów stanowiących paliwo 8 - 15 Mi/kg, przy nominalnej wartości 12 Mi/kg;

2. Instalacji suszenia komunalnych osadów ściekowych (ISOŚ) o wydajności do 120 000 Mg/rok, osadów odwodnionych mechanicznie (20 - 24% s. m.). Ze względu na planowaną wydajność węzła suszenia osadów ściekowych zastosowane będą trzy linie suszenia. Instalacja umożliwi wysuszenie osadu do wartości ok. 90% s. m. Suszenie osadów odbywać się będzie przy pomocy ciepła pochodzącego z instalacji termicznego przekształcania odpadów.

Kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia dokonuje się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. 2016 r. Poz. 71, stosowanego w sprawie na podstawie przepisu przejściowego § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, Dz. U. 2019 r. Poz. 1839). Planowane przedsięwzięcie zakwalifikowano do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 ust. 1 pkt. 46 rozporządzenia stosowanego w sprawie oraz do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, uregulowanych w § 3 ust. 1 pkt. 36 i pkt. 52b tego rozporządzenia.

§ 2 ust. 1 pkt. 46 rozporządzenia do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.) o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji.

§ 3 ust. 1 pkt. 36 rozporządzenia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza instalacje do podziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w pkt 36a i § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³.

§ 3 ust. 1 pkt. 52b rozporządzenia do przedsięwzięć tych zalicza zabudowę przemysłową, w tym zabudowę systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a; - przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja powinna zostać utrzymana w mocy.

Wskazać należy, że stosownie do wyrażonych w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa), zasady praworządności i zasady prawdy obiektywnej w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Rozwinięcie omawianej zasady następuje w art. 77 § 1 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa).

Podkreślić należy również, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, w ramach którego wyodrębnić należy następujące etapy: 1/ zainicjowanie tego postępowania wnioskiem strony lub z urzędu, 2/ przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, polegającego na analizie gromadzonego w sprawie materiału dowodowego 3/ przeprowadzenie postępowania dowodowego zmierzającego do zebrania w sprawie możliwie najbardziej przydatnych dowodów, w celu jej rzetelnego zbadania, 4/ dokonanie subsumcji, czyli przyporządkowania faktów uznanych za udowodnione pod konkretną normę prawną oraz 5/ wydanie rozstrzygnięcia w sprawie. Z cytowanych przepisów art. 7 i 77 § 1 kpa wynika jednoznacznie, iż postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Ponadto, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie administracyjne jest zobowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a swoje stanowisko winien uzasadnić w sposób przewidziany w przepisach kpa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że powyżej zacytowane przepisy prawa materialnego i procesowego zostały przez organ pierwszej instancji zastosowane w przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, a zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem.

W tym miejscu Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podnosi najpierw, że nie ma podstaw prawnych do kwestionowania właściwości organu pierwszej instancji – jako organu wyznaczonego, który w sprawie wydał zaskarżoną decyzję.

Kwestia konieczności zbadania przez Prezydenta Miasta Ruda Śląska swojej właściwości do wydania decyzji poprzedniej, to jest z dnia 30 czerwca 2020 r. nr KO.6220.1.53.2018 została szczegółowo umotywowana w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 30 listopada 2020 r., nr SKO.OS/41.9/335/2020/9140/KK. Mocą tej decyzji organu odwoławczego uchylono w całości decyzję Prezydenta Miasta Ruda Śląska z dnia 30 czerwca 2020 r. nr KO.6220.1.53.2018 i przekazano mu sprawę do ponownego rozpoznania, między innymi ze wskazaniem rozważenia swojej właściwości w sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w całej rozciągłości podtrzymuje zajęte w sprawie stanowisko i stwierdza, że nie podstaw do jego podważenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje zatem, że stosownie do art. 19 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa) organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Następnie należy wskazać, że status strony w postępowaniu o wydanie decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia ustalany jest w oparciu o art. 28 kpa w związku z art. 74 ust. 3a ustawy. Zgodnie zatem z art. 28 kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przepis ten stanowi podstawę do rozważenia, czy istnieje uprawnienie podmiotu do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego lub uczestniczenia w tym postępowaniu jako strona. Przesłanką uzyskania przez dany podmiot statusu strony w postępowaniu administracyjnym jest to, czy posiada on interes prawny lub obowiązek ze względu na który „żąda czynności organu” lub którego „dotyczy postępowanie”. Pojęcie „interes prawny” nie zostało zdefiniowane w przepisach kpa. W doktrynie prawa oraz w orzecznictwie przyjęto, iż mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym oznacza to samo co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danego podmiotu. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej tej osoby. Cechami tego interesu jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego.

Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest stan, w którym podmiot wprawdzie jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, ale zainteresowania tego nie może poprzeć przepisami prawa powszechnie obowiązującego, mającymi stanowić podstawę skutecznego żądania stosownych czynności organu administracyjnego. Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego; w niektórych wypadkach – procesowego.

Ponieważ interes prawny winien być skonkretyzowany w normie prawa materialnego, dlatego też w przedmiotowej sprawie odwołać się należy do art. 74 ust. 3a ustawy. Stanowi on, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1/ przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

2/ działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

3/ działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z akt sprawy wynika, że właścicielem nieruchomości, na której ma być realizowana planowana inwestycja jest Gmina Ruda Śląska, a ponadto Skarb Państwa jest właścicielem nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. Zatem trzeba mieć na uwadze, że Prezydent Miasta Ruda Śląska jest organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami zgodnie z art. 11 ust. 1 w związku z art. 4 pkt 9b¹ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który stanowi, że organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, o ile z przepisów tejże ustawy lub odrębnych ustaw nie wynika co innego. Na podstawie natomiast art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym funkcje organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje rada miasta oraz prezydent miasta. Stosownie do ust. 2 powołanego przepisu miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w tej ustawie. Prezydent Miasta Ruda Śląska jest zatem w przedmiotowej sprawie organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Skarbu Państwa, ponieważ Skarb Państwa posiada prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Zatem w sytuacji, gdy Gmina Miasta Ruda Śląska jest właścicielem nieruchomości będącej terenem realizacji tego przedsięwzięcia, to Prezydent Miasta Ruda Śląska jest zatem w przedmiotowej sprawie organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Gminy Miasta Ruda Śląska. Podmiot ten bowiem posiada prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Prowadzenie więc postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji opisanego przedsięwzięcia w sytuacji, gdy strony postępowania: Skarb Państwa i Gmina Miasta Ruda Śląska – reprezentowane są przez Prezydenta Miasta Ruda Śląska, wpływa – w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach - na prawa i obowiązki tego organu w omawianym zakresie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podnosi w tym miejscu ponadto, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14 (CBOSA), nadal zachowującym aktualność, wskazał m. in., że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają

wylączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” Stanowisko to organ odwoławczy popiera.

Następnie stwierdza się, że zgodnie z cytowanym powyżej art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Nie budzi wątpliwości stanowisko, że niezgodność planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego stanowi przesłankę odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji tego przedsięwzięcia. Powszechnie jest także aprobowany pogląd, że organ rozpatrujący sprawę jest zobligowany do oceny zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego we wstępnej fazie postępowania, po złożeniu kompletnego wniosku, a w przypadku wykazania niezgodności planowanego przedsięwzięcia z tym planem, nie są niezbędne dalsze czynności dowodowe i wyjaśniające, a wśród nich postępowania współdziałające: uzgadniające i opiniujące.

Zgodność planowanej inwestycji z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zwrócić przy tym należy uwagę, że ustawodawca wymaga w tym przypadku spełnienia warunku zgodności, a nie innej jego postaci. Jedynie zatem stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem uprawnia organ do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów ustawy i *a contrario* brak takiej zgodności obliguje organ do wydania decyzji negatywnej. Zasady wykładni pojęcia zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zawierają zarówno orzecznictwo sądów administracyjnych, jak i literatura przedmiotu.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym istnieje jednolite stanowisko co do tego, że [cyt:] „Zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego stanowią uzasadnione ograniczenie prawa własności, które nie jest prawem o charakterze absolutnym i może podlegać ograniczeniom ustawowym (art. 64 § 3 Konstytucji RP). Tego rodzaju ograniczeniem są przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stanowią upoważnienie do uchwalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Konsekwencją tego jest ustawowy obowiązek zgodności przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynikający z art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 maja 2020 r., II OSK 2379/19, LEX nr 3018585).

Planowane przedsięwzięcie ma być realizowane na terenie nieruchomości o numerach ewidencyjnych 273, 279, 280, 217/21, 218/21, 248/21, 158/25. Dla terenu tego istnieje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzony uchwałą Rady Miasta Ruda Śląska z dnia 22 marca 2018 r. nr PR.0007.59.2018 (Dz. Urz. Woj. Śl. 2018 r. Poz. 2701. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane ma być na terenie oznaczonym symbolem 1PO oraz 2PO jako teren zabudowy produkcyjnej i gospodarowania odpadami. Niewielka część działki nr 248/21 znajduje się na terenie oznaczonym symbolem 5ZI — tereny zieleni izolacyjnej, działka nr 158/25 znajduje się na terenie oznaczonym symbolem 69KDW — tereny dróg wewnętrznych oraz 2PU — tereny zabudowy produkcyjno-usługowej.

Zgodnie z § 5 ust. 22 pkt. 1 powołanego planu przeznaczeniem podstawowym terenu o symbolu 1PO, 2PO są: obiekty produkcyjne, obiekty służące gospodarowaniu odpadami w tym instalacje termicznego przekształcania odpadów komunalnych, bazy składy, magazyny. Przeznaczeniem uzupełniającym są: obiekty administracji, obiekty usług logistyki, obiekty związane z obsługą pojazdów (pkt. 2).

W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t. j. Dz. U. 2023 r. Poz. 1587 ze zm.) w art. 3 ust. 1 pkt 2 zawarto definicję „gospodarowania odpadami” i przez pojęcie to rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt. 4 ustawy o odpadach przez komunalny osad ściekowy rozumie się pochodzący z oczyszczalni ścieków osad z komór fermentacyjnych oraz innych instalacji służących do oczyszczania ścieków komunalnych oraz innych ścieków o składzie zbliżonym do składu ścieków komunalnych.

Art. 3 ust. 1 pkt. 29 powołanej ustawy przez termiczne przekształcanie odpadów - rozumie a) spalanie odpadów przez ich utlenianie, b) inne niż wskazane w lit. a procesy termicznego przetwarzania odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas tych procesów są następnie spalane.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt. 26 ustawy, o której mowa, przez spalarnię odpadów - rozumie się zakład lub jego część przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do powietrza, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów oraz instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych; jeżeli współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem tej instalacji nie jest wytwarzanie energii ani wytwarzanie produktów materialnych, tylko termiczne przekształcenie odpadów, wówczas instalacja ta uważana jest za spalarnię odpadów.

Zatem w świetle cytowanych regulacji spalarnia odpadów jest zakładem przeznaczonym do termicznego przekształcania odpadów w sposób zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt. 29 ustawy o odpadach, a termiczne przekształcanie komunalnych osadów ściekowych jest metodą przetwarzania odpadów. Termiczne przekształcanie komunalnych osadów ściekowych wchodzi zatem w zakres pojęcia „gospodarowanie odpadami”.

Na podstawie § 153 § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jedn. Dz. U. 2016 r. Poz. 283), definicję zakresową (wyliczającą elementy składowe zakresu) formułuje się w jednym przepisie prawnym i obejmuje się nią cały zakres definiowanego pojęcia. Jeżeli wyliczenie wszystkich elementów zakresu definiowanego pojęcia w jednym przepisie prawnym nie jest możliwe, w definicji wyraźnie zaznacza się, że tekst tej samej lub innej ustawy zawiera nadto elementy uzupełniające tę definicję, w szczególności przez użycie zwrotu: „..... i inne wskazane w przepisach” (ust. 2). Jeżeli nie jest możliwe sformułowanie definicji, o której mowa w ust. 1 lub 2, można objaśnić znaczenie danego określenia przez przykładowe wyliczenie jego zakresu, wyraźnie wskazując przykładowy charakter wyliczenia przez posłużenie się zwrotem: „w szczególności” (ust. 3).

Jak wskazuje komentarz do powołanego przepisu [cyt:] „Jeżeli wyliczenie ma mieć charakter przykładowy, a nie zupełny, należy to jednoznacznie wyrazić za pomocą zwrotu „w szczególności”. Brak takiego zwrotu oznacza, że prawodawca traktował daną definicję

zakresową jako zupełną. Tak właśnie interpretują omawiane kwestie sądy (zob. np. uchwała NSA z dnia 20 maja 2002 r., OPS 3/02, ONSA 2003, nr 1, poz. 4; wyroki tego samego sądu: z dnia 2 marca 2006 r., I FSK 736/05, ONSAiWSA 2006, nr 6, poz. 171; z dnia 30 listopada 2006 r., I FSK 170/06, LEX nr 262119; z dnia 20 czerwca 2007 r., II OSK 914/06, LEX nr 344107).

Komentowany przepis nakazuje, by przykładowy charakter wyliczenia podkreślać za pomocą zwrotu "w szczególności". W orzecznictwie uznawano wprawdzie, że o takim charakterze mogą też świadczyć inne zwroty, np.:

- "zwłaszcza" (uchwała NSA z dnia 20 maja 2002 r., OPS 3/02, ONSA 2003, nr 1, poz.

4)

- "w tym" (zob. np. wyrok SN z dnia 4 czerwca 2002 r., I PKN 249/01, OSNP 2004, nr 7, poz. 118; wyrok TK z dnia 14 grudnia 1999 r., K 10/99, OTK 1999, nr 7, poz. 162);

- "jak" (zob. np. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 22 stycznia 2009 r., II SA/Bk 679/08, LEX nr 484891);

- "na przykład" (uchwała NSA z dnia 20 maja 2002 r., OPS 3/02, ONSA 2003, nr 1, poz.

4)

- "przede wszystkim" (uchwała NSA z dnia 20 maja 2002 r., OPS 3/02, ONSA 2003, nr 1, poz. 4), ale zdecydowanie najmniej wątpliwości powoduje użycie wyżej wymienionego zwrotu. Zwroty "zwłaszcza" i "przede wszystkim" wyrażają nie tylko niezupełny, ale również wartościujący charakter danego wyliczenia, dlatego jeśli nie jest to intencją prawodawcy, nie należy ich używać w definicjach niezupełnych (G. Wierczyński. Komentarz do rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. W: Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz, wyd. II. LEX).

Użycie zatem sformułowania „w tym” powoduje, że w tej konstrukcji użytej w § 5 ust. 22 pkt. 1 powołanego planu, występuje katalog otwarty obiektów służących gospodarowaniu odpadami, a instalacje termicznego przekształcania odpadów komunalnych są jednym z przykładów takich obiektów, które uchwałodawca zamieścił w tej jednostce redakcyjnej planu. Zastosowany zwrot „w tym” nie wyklucza ponadto możliwości lokalizacji obiektów służących gospodarowaniu odpadami, innych niż instalacje termicznego przekształcania odpadów komunalnych. Zwrot ten jest egzemplifikacją wyliczenia przykładowego zastosowanego w § 5 ust. 22 pkt. 1 obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Taka też interpretacja stosowana jest również w orzecznictwie sądowym, np. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2002 r., I PKN 249/01, w którym wskazano, że [cyt:] „Przepis ten przed wymienieniem w punktach a – 1 poszczególnych dokumentów używa sformułowania „w tym”, co wskazuje, że jest to wyliczenie przykładowe” (LEX).

Nie ma zatem przeszkód prawnych, aby stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie mieści się w dyspozycji § 5 ust. 22 pkt. 1 powołanego planu zagospodarowania przestrzennego, uchwalonego dla przedmiotowego terenu oraz w kontekście pozostałych zapisów, co oznacza, że z zapisami tego planu jest zgodne. Przeznaczeniem podstawowym terenu realizacji inwestycji jest bowiem lokalizacja instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych. Stanowisko organu pierwszej instancji jest więc w tym zakresie słuszne.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza następnie, że przedłożony do akt sprawy raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko datowany na luty 2022 r. spełnia wymagania przewidziane w art. 66 ustawy i zawiera wszystkie przewidziane w nim elementy. W szczególności warianty realizacji przedsięwzięcia sporządzone zostały zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy, w brzmieniu mającym zastosowanie w sprawie. Zgodnie z treścią tego przepisu obowiązującą do dnia 16 października 2023 r. (a więc do dnia wejścia w życie nowelizacji z dnia 13 lipca 2023 r.), raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać: opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:

- a/ wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
- b/ racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

- wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

Ustawą nowelizującą z dnia 13 lipca 2023 r. nadano art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy następującą treść: raport powinien zawierać opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególnie cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym.

Na podstawie obowiązującego pkt. 6 wymienionego przepisu raport powinien zawierać określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Na zasadzie obowiązującego pkt. 6a wskazanego przepisu raport powinien zawierać porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a/ ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b/ powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c/ dobra materialne,
- d/ zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e/ formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f/ elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g/ wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f.

Na podstawie pkt. 7 powołanego przepisu raport powinien zawierać uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a.

Należy stwierdzić, że wszystkie poszczególne warianty zostały przedstawione z uwzględnieniem treści art. 66 ust. 1 pkt. 5, 6, 6a, a także pkt. 7. Zgodność z unormowaniem wynikającym z tych przepisów jest istotna, gdyż sporządzenie odpowiednich wariantów w sposób zgodny z przepisami ustawy ma doniosłe znaczenie, ponieważ – co trzeba podkreślić – w trybie art. 81 ust. 1 ustawy, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach planowanego przedsięwzięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza więc, że w omawianym zakresie, a mającym znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, złożony raport jest zgodny z prawem.

Ponadto Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja uwzględniła okoliczności wskazane w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 30 listopada 2020 r., nr SKO.OS/41.9/335/2020/9140/KK. W szczególności podnieść należy, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko datowany na styczeń 2022 r., opatrzony został stosownymi podpisami, została przedłożona kompletna analiza kosztów i korzyści, zanalizowano obszar oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a w konsekwencji ustalono krąg stron przedmiotowego postępowania zgodnie z prawem. Nadto decyzję doręczono pełnomocnikowi jednej ze stron.

Zaskarżoną decyzję podjęto na właściwej podstawie prawnej i rzetelnie i wyczerpująco uzasadniono ją pod względem faktycznym i prawnym dołączając prawidłowo sporządzoną charakterystykę przedsięwzięcia - z uwzględnieniem dokonywanych nowelizacji ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Została ona też ponadto podjęta w oparciu o prawidłowo zgromadzony i kompletny materiał dowodowy, a planowane przedsięwzięcie zakwalifikowane według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

W toku prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji uzyskał stanowiska organów współdziałających i w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji zanalizował ich treść. Zasięgnięto stanowiska w zakresie uzgodnień: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach. Pozyskano także opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rudzie Śląskiej oraz także wymaganą prawem opinię Marszałka Województwa Śląskiego.

Zgodnie z prawem określono obszar oddziaływania planowanej inwestycji i wynikający z tych ustaleń krąg stron przedmiotowego postępowania, a także prawidłowo przeprowadzono postępowanie z udziałem społeczeństwa. Organ pierwszej instancji zapewnił udział społeczeństwa w podejmowanych czynnościach procesowych i odniósł się do wszystkich uwag podniesionych w jego toku, przedstawiając stosowną analizę zgłoszonych przez społeczeństwo uwag odpowiedzi na zadane pytania. Ponadto zgodnie z obowiązującą ustawą regulującą zasady informacji o środowisku, realizując zasady dostępu do informacji o środowisku, organ pierwszej instancji w stosownych trybach obwieszczał o czynnościach w sprawie i o podjętej decyzji.

Wobec powyższego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w całości akceptuje ustalenia organu pierwszej instancji dokonane w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją. W toku prowadzonego postępowania w drugiej instancji organ odwoławczy dokonał takich samych rozpoznań i stanowisko organu pierwszej instancji w tym zakresie w całości podziela. Dlatego też rozstrzygnięcie w sprawie nie mogło być inne, niż zapadłe.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania organ odwoławczy stwierdza, że argumenty zawarte w odwołaniu nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu pierwszej instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie organu odwoławczego zaskarżona decyzja nie zawiera wskazanych wad, czego konsekwencją jest utrzymanie jej w mocy. Nadmienić należy, iż w decyzji zawarto warunki korzystania ze środowiska na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, które zapewnią dotrzymanie standardów jakości środowiska. Organ pierwszej instancji dokonał oceny lokalizacji przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wskazał, iż jest zgodna z tymi postanowieniami. W opinii składu orzekającego Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach organ pierwszej instancji również właściwie przeprowadził postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko z udziałem społeczeństwa.

W zakresie uwag do przedłożonej analizy ekonomicznej i kosztów korzyści organ odwoławczy niniejszym podziela stanowisko organu pierwszej instancji w tym zakresie. W dniu 20 lipca 2022 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu Środowiska z dnia 1 lipca 2022 r. w sprawie określenia metod analizy ekonomicznej i kosztów korzyści oraz danych lub źródeł danych do celów tej analizy (Dz. U. z 2022 r., poz. 1411). Zgodnie z treścią § 6 ust. 2 tego rozporządzenia jego zapisów nie stosuje się do przedsięwzięć, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia są na etapie uzyskiwania decyzji administracyjnych niezbędnych do jego realizacji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia jest decyzją administracyjną niezbędną do realizacji przedsięwzięcia, o której mowa w cytowanym przepisie. W przedmiotowej sprawie zatem cytowanego rozporządzenia nie stosuje się.

W oparciu o przedłożony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz po analizie uzasadnienia zaskarżonej decyzji należy też stwierdzić, że wyjaśniony został sposób zagospodarowania odpadów niebezpiecznych, a ponadto dodatkowo inwestor w piśmie z dnia 11 stycznia 2024 r. wyjaśnił, że [cyt:] „odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych oraz pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne będą magazynowane na terenie instalacji w szczelnych zbiornikach magazynowych (np. typu silos), a następnie odbierane samochodami silosowymi (autocysterna) przez odbiorcę odpadów niebezpiecznych, posiadającego zezwolenie na zbieranie, transport i przetwarzanie tego typu odpadów. W zależności od składu odpadu odpady poprocesowe z oczyszczania gazów odlotowych z zakładów termicznego przekształcania odpadów mogą być przyjmowane w zakładach podziemnego wykorzystania odpadów (np. kopalnie soli) do odzysku, metodą R5. (...). Żużle i popioły paleniskowe są odpadem innym niż niebezpieczny, co wymaga okresowego potwierdzenia badaniami laboratoryjnymi wykonanymi przez akredytowane laboratorium zgodnie z zakresem badań określonym w ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach. Żużel magazynowany będzie w bunkrze, stanowiącym dodatkowe zabezpieczenie dla środowiska, skąd będzie odbierany przez wyspecjalizowane firmy, zajmujące się ich odzyskiem lub unieszkodliwianiem (np. w procesach frakcjonowania i waloryzacji) metodami R5, R11, R12, D1, D5. Żużle i popioły paleniskowe mogą być wykorzystane do podbudowy dróg i autostrad pod warunkiem spełnienia wymogów oraz parametrów określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami”. W świetle zapisów przedłożonego do akt raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wyjaśnienia te należy przyjąć.

Ponadto trzeba wskazać, że sama nazwa planowanego przedsięwzięcia określana jest przez inwestora. Zasady realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia są natomiast szczegółowo określone w przedkładanym przez inwestora raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, sporządzonym według reguł zamieszczonych w art. 66 i następnych ustawy oraz weryfikowane w toku postępowania. Następnie przedstawiane są w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zakres przedmiotowego planowanego przedsięwzięcia był podany do wiadomości stronom postępowania i w toku postępowania z udziałem społeczeństwa.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Na mocy art. 15 kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W przedmiotowej sprawie żaden przepis szczególny nie wyłącza zasady dwuinstancyjności tego postępowania. Należy zatem mieć na uwadze, że istotą zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest dwukrotne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie przez dwa organy o różnej właściwości instancyjnej tej samej indywidualnej sprawy administracyjnej będącej przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zakres

rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczony zakresem rozstrzygnięcia tej sprawy decyzją organu pierwszej instancji. W postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta sprawa tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym w zakresie, w jakim podlegało to postępowaniu prowadzonemu przez organ pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1/ utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2/ uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3/ umarza postępowanie odwoławcze.

Przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji, niemniej jednak utrzymanie w mocy decyzji organu pierwszej instancji jest możliwe wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych mających w sprawie zastosowanie. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej w jej całości. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu pierwszej instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem całości przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego.

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu pierwszej instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w pierwszej instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska

(na oryginale właściwe podpisy)

Otrzymują:

- 1/. Pani Małgorzata Banasik – radca prawny, pełnomocnik inwestora
Kancelaria Banasik Woźniak i Wspólnicy sp. p., ul. Siedmiogrodzka 1/336, 01 – 204 Warszawa
- 2/. Pani Jolanta Michalska – pełnomocnik PKP S. A.
Polskie Koleje Państwowe S. A., ul. Damrota 8, 40 – 022 Katowice
- 3/. Huta Pokój S. A., ul. Niedurnego 56, 41 – 709 Ruda Śląska
- 4/. Huta Pokój Profile sp. z o. o. w organizacji, ul. Niedurnego 56, 41 – 709 Ruda Śląska
- 5/. ENERIS EKOLOGICZNE CENTRUM UTYLIZACJI sp. z o. o., Rusko 66, 58 – 120 Jarosłów
- 6/. Towarzystwo na rzecz Ziemi, ul. Leszczyńskiej 7, 32 – 600 Oświęcim
- 7/. Gmina Miasta Ruda Śląska – Prezydent Miasta Ruda Śląska, pl. Jana Pawła II 6, 41 – 709 Ruda Śląska
- 8/. Skarb Państwa - Prezydent Miasta Ruda Śląska, pl. Jana Pawła II 6, 41 – 709 Ruda Śląska
- 9/. Pani Aleksandra Mazur – Żwaka - Prokurator Prokuratury Rejonowej
Prokuratura Rejonowa w Rudzie Śląskiej, ul. Kokota 168, 41 – 711 Ruda Śląska
- 10/. Prezydent Miasta Katowice - wraz z aktami sprawy oraz:
 1. Informacją o środowisku
 2. Pismem przewodnim ws. informacji o środowisku
- 11/. a/a:
 - a/. akta SKO w Katowicach
 - b/. tablica ogłoszeń SKO w Katowicach oraz BIP – w trybie informacji o środowisku

Do wiadomości:

- 1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rudzie Śląskiej, ul. Dąbrowskiego 9, 41 – 710 Ruda Śląska
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach, ul. H. Sienkiewicza 2, 44 - 100 Gliwice
- 4/. Marszałek Województwa Śląskiego, ul. Ligonía 46, 40 – 037 Katowice
- 5/. ENERIS EKOPARK sp. z o. o., ul. Szyb Walenty 26, 41 – 700 Ruda Śląska
- 6/. Polskie Koleje Państwowe S. A., ul. Aleje Jerozolimskie 142a, 02 – 305 Warszawa